

ΤΟ ΒΡΑΔΥ του Σαββάτου η περιοχή μετατράπηκε και πάλι σε πεδίο μάχης μεταξύ ΜΑΤ και κουκουλοφόρων. Καταστράφηκαν ΙΧ και δεκάδες φωτεινοί σηματοδότες. Προβληματισμός και μετά την ανάληψη ευθύνης για τη δολοφονία εμπόρου ναρκωτικών

Η εμπόλεμη ζώνη των Εξαρχείων

ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΤ βρέθηκαν για ακόμη μία φορά αντιμέτωπες με ομάδες κουκουλοφόρων το βράδυ του Σαββάτου στα Εξάρχεια. Από το επεισόδια προκλήθηκαν καταστροφές σε σταθμευμένα αυτοκίνητα και φωτεινούς σηματοδότες

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΥΡΤΙΤΣΗ

Σε «στίβο μάχης» μετατράπηκε για άλλη μία φορά το βράδυ του Σαββάτου η περιοχή των Εξαρχείων, καθώς ομάδα αντιεξουσιαστών -με ορμητήριο και πάλι το Πολυτεχνείο όπου πραγματοποιούνταν συναυλιακό πάρτι- προκάλεσε εκτεταμένα επεισόδια.

Ο ακήρυχτος πόλεμος των Εξαρχείων συνεχίζεται -με το κράτος να υποχωρεί συνεχώς και τους «γνωστούς αγνώστους» να μετατρέπουν την περιοχή σε γκέτο: η ανάληψη ευθύνης για τη δολοφονία εμπόρου ναρκωτικών από πρωτοεμφανιζόμενα Οργανωσιμεία δείχνει ότι οι αντιεξουσιαστές θέλουν να εφαρμόσουν τον δικό τους «νόμο» στα Εξάρχεια, τη στιγμή που το κράτος βάζει «λουκέτο» στο κατάστημα των ΕΛΤΑ επί της οδού Ζαΐμη και μετακινεί την τηλεματική στάση Πολυτεχνείου του ΟΑΣΑ, αδυνατώντας να ελέγξει την κατάσταση.

Στις 1:30 τα Ήμερομηνία της Κυριακής, μία μεγάλη ομάδα αγνώστων βγήκε από τον χώρο του Πολυτεχνείου και επιτέθηκε με βόμβες μολότοφ σε διμοιρία των ΜΑΤ που βρισκόταν στη συμβολή των οδών Πατισίων και Μάρνη. Οι αστυνομικοί ανταπέδωσαν τα... πυρά, κάνοντας εκτεταμένη χρήση χημικών και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης, με αποτέλεσμα η ευρύτερη περιοχή να μετατραπεί σε πεδίο μάχης.

Οι «γνωστοί-άγνωστοι» έβαλαν φωτιά σε δύο επιβατικά αυτοκίνητα, κατέστρεψαν δύο ακόμα αυτοκίνητα με πέτρες και κομμάτια από το πεζοδρόμιο έξω από το Πολυτεχνείο, ενώ τσάκισαν δεκάδες φωτεινούς σηματοδότες. Ταυτόχρονα, αναψαφ

τιές σε τέσσερις κάδους απορριμμάτων στη συμβολή των οδών Στουρνάρη και Πατισίων.

Από τα επεισόδια τραυματίστηκαν ελαφρά τρεις αστυνομικοί, ενώ δεν έγινε καμία προσαγωγή. Τα επεισόδια συνεχίστηκαν έως τις πρώτες πρωινές ώρες, ενώ η Πατισίων παρέμεινε κλειστή σε όλη τη διάρκειά τους από τη συμβολή της με την Ιουλιανού έως και την Ομόνοια. Η κυκλοφορία επανήλθε στις 5:30 νωρίς το πρωί και μαζί της ήρθε στο φως και η εικόνα καταστροφής που παρουσίαζε η περιοχή.

Αλλαγή φαναριών μία φορά τον μήνα

Τα συνεργεία που επιδιορθώνουν τις ζημιές στους φωτεινούς σηματοδότες έπιασαν δουλειά από νωρίς. «Αλλάζουμε φανάρια κατά μέσον όρο μία φορά τον μήνα. Και οι φθορές αυτές προέρχονται πάντοτε από τέτοια επεισόδια», περιγράφει ο Βασίλης Μυλωνάς, ο οποίος εργάζεται τα τελευταία πέντε χρόνια στην εταιρεία που έχει αναλάβει το έργο της

σηματοδότησης. Το κόστος για την αντικατάστασή τους δεν είναι αμελητέο. «Για να αλλάξουμε τα φανάρια σε τρεις μόνο διασταυρώσεις χρειαζόμαστε πέντε με έξι ώρες, οπότε καταλαβαίνεις πόσες ώρες δουλειάς χρειάζονται. Εκτός αυτού επιβαρυνόμαστε όλοι με το κόστος τους. Αν σκεφτείς ότι καθεμία κοστίζει περίπου 160-180 ευρώ, μπορείς να υπολογιστείς», λέει ο συνεργάτης του, Αλέκος.

Σοκαρισμένοι οι επαγγελματίες της περιοχής περιγράφουν στο «ΕΘΝΟΣ» την εικόνα μιας βομβαρδισμένης πόλης. «Ζούμε τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα αυτήν την κατάσταση», λέει ο κ. Βαγγέλης, ιδιοκτήτης καφέ στην οδό Πατισίων και Αβέρωφ. Το κατάστημα είναι ανοικτό όλο το 24ωρο. Το βράδυ του Σαββάτου προσπαθούσαν να σβήσουν με μάνικες τη φωτιά από τα αυτοκίνητα που καίγονταν.

«Ο κόσμος και η περιοχή του είναι τα μόνα θύματα σε αυτήν την κατάσταση».

«Όλοι έχουμε αγαπηθεί με αυτά που συμβαίνουν γύρω μας. Εδώ, έπιασαν την ταμπέλα και τα φώτα μας», λέει ο κ. Χρήστος που έχει το σουβλατζίδικο απέναντι από την πύλη του Πολυτεχνείου. «Όσο αγανακτισμένος και αν είναι κάποιος, αυτός δεν είναι τρόπος να αντιδράσει. Για εμάς τους μικρούς, αν καταστρέψουν το μαγαζί μας, καταστρέφουν τη ζωή μας». Νόμος σιωπής φαίνεται να επικρατεί στα τέσσερα-πέντε περίπτερα που βρίσκονται γύρω από το Πολυτεχνείο. Είκοσι πέντε χρόνια μπροστά στο Αρχαιολογικό Μουσείο, ο κ. Γιώργος, όπως μας συστήθηκε, έχει δει πολλά. «Τι να σου λέω... Γίνεται ένας πόλεμος. Αλλά ποιος στέκεται στις δύο πλευρές δεν είναι ξεκάθαρο...», λέει.

Ζούμε τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα αυτήν την κατάσταση με τα επεισόδια, λένε επαγγελματίες στα Εξάρχεια

ΓΝΩΜΗ

Η Ικαρία της στεριάς

Αναστέλλει τη λειτουργία του το υποκατάστημα των **ΕΛΤΑ** στα Εξάρχεια λόγω βανδαλισμών. Αλλάζει τα δρομολόγιά του ο **ΟΑΣΑ** λόγω εμπρηστικών επιθέσεων σε λεωφορεία. Ποιο είναι το επόμενο βήμα; Να κλείσουν τα υποκαταστήματα των τραπεζών στην Ιπποκράτους; Να κλείσει η **ΔΕΗ** στη Γραβιάς, ο **ΟΤΕ** στην Μπενάκη, το **ΚΕΠ** στην Ακαδημίας; Μήπως ακόμα καλύτερα να φυγαδευτεί το Αστυνομικό Τμήμα από την Καλλιδρομίου; Ε,

ΤΗΣ ΛΙΝΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

λοιπόν εμείς ούτε τότε δεν θα φύγουμε από τη γειτονιά μας.

Οι Εξαρχειώτες είμαστε αστοί. Βρισκόμαστε στην καρδιά αυτής της πόλης, ζούμε περισσότερο από όλους τον παλμό της και είμαστε αποδεδειγμένα οι πιο αθηναίοι πολίτες της.

Γιατί προσπαθούν από το '90 να μας διώξουν κι εμείς είμαστε εδώ. Ξέρουμε ότι κάποιες μέρες του χρόνου είναι οι επικίνδυνες - δεν θα έχουμε κάδους σκουπιδιών, θα κλείνουμε τα παράθυρα για τα δακρυγόνα και τους καπνούς, θα πηγαίνουμε σπίτι μας κάνοντας κύκλο

από την Αλεξάνδρας.

Έχουμε γίνει ανεκτικοί. Γιατί τις υπόλοιπες μέρες ζούμε σε ένα μέρος που ξεχειλίζει από ζωή, χρώμα και έρωτα, που στους δρόμους του κυκλοφορούν αξιοπρεπείς παλιοί Αθηναίοι, νέα ζευγάρια σαν να ήταν πάντα εκεί, τρελαμένοι πισσικιάδες, δουλευταράδες πίσκοι μετανάστες - η βία όπου και να βρίσκεται κρύβεται γιατί αυτή μας φοβάται και όχι εμείς αυτήν. Η δύναμή μας είναι η αγάπη για τον μικρό μας τόπο που έχει ρυθμούς νησιού, νεραντζιές παντού και μικρές διάσπαρτες οάσεις, μαγοζάτορες με χαμόγελο γεπτονιάς, χιλιάδες μπαρ και φαγάδικα όπου κάθε ώρα της ημέρας θα συναντάς ωραίους ανθρώπους. Και μερικούς σκοτεινούς που μάθαμε να μην τους δίνουμε σημασία γιατί δεν δεχόμαστε ότι ήρθαν να μας διώξουν από τη μικρή μας πατρίδα.

Τα Εξάρχεια είναι ένα νησί στο κέντρο της πρωτεύουσας. Μία Ικαρία της στεριάς. Οποιοι θέλουν να μετατρέψουν σε ένα κλειστοφοβικό φάντασμα την πιο εξωστρεφή περιοχή της Αθήνας θα μας βρουν απέναντι ενωμένους. Εμάς τους ενουνεύδητους αστούς. Που απαιτούμε να ζούμε σε μια γειτονιά κανονική, λειτουργική και ασφαλή, με τα **ΕΛΤΑ** μας, τις συγκατοικίες μας και όλες τις υπηρεσίες του κράτους, αιτού του κράτους που τώρα φυγομαχεί σαν ψοφοδεής υπαλληλάκος που αποποιείται τις ευθύνες του.

ΥΓ: Είμαι απ' το Τολό αλλά περισσότερο απ' τα μισά μου χρόνια ζω στα Εξάρχεια.

Η Λίνα Παπαδάκη είναι διευθύντρια του Γραφείου Τύπου του Ποταμού